

dichtbij

MEDEWERKERSMAGAZINE

WIN!
5 vouchers
van €5
t.w.v. 25 euro!

PR- en eventmedewerker
Sanne Peeters:

**"MIJN FUNCTIE BESTOND
VORIG JAAR NOG NIET,
IK KAN DUS ECHT IETS
BETEKENEN"**

Dossier

**OMGAAN MET (SEKSUEEL)
GRENSOVERSCHRIJDEND
GEDRAG**

Het actieplan van de organisatie
uitgelicht

Jasper Steverlinck

**"Naïviteit is
superkrachtig"**

Karoline T'Kindt

**Belgisch kampioen
bodypainting!**

**In de kappersstoel
van BuSO De Regenboog**

DE IMPACT

van het nieuwe decreet op de internaten

Een paar jaar geleden gonsde er positief nieuws vanuit het Katholiek Onderwijs Vlaanderen: de overheid zou een nieuw decreet voorzien en daarbij 5 miljoen euro extra uittrekken om de onderwijsinternaten te versterken in hun werking. Op die manier zouden ze ook een plaats krijgen binnen het onderwijslandschap en alle internaten konden zo rekenen op een gelijkwaardige behandeling. De bedoeling was om tot een schaalvergroting te komen, waarbij de kleine spelers een

fusie moesten aangaan met een ander internaat of een samenwerking met een MFC. Een mooie theorie... Voor de kleine internaten, zoals wij, betekende dit echter onvoldoende gesubsidieerd personeel om de werking rond te krijgen en veel minder financiële middelen dan voorheen.

Waar het aanvankelijk bij verre en vage geruchten bleef, kwam vorig jaar plots alles in een versneld tempo naar ons toe. De regering wilde immers alles rond krijgen tijdens deze legislatuur en

liefst met ingang van september 2023. Als internaatsdirecteurs moesten we plots snel schakelen en het nieuwe decreet zorgde bij ons voor veel verwarring, chaos en slapeloze nachten. Na veel overleg en studie, kwamen we tot de conclusie dat de overlevingskansen het grootst zouden zijn als we een fusie van de internaten van Sint-Paulus en Sint-Victor zouden aangaan en het internaat van Sint-Laurens een samenwerkingsovereenkomst zou aangaan met MFC Styrka.

van links naar rechts: Katrien Meulenyzer, Els Claeys en Christel Simkens

WIE IS **KATRIEN MEULENYZER?**

- // 21ste schooljaar op Sint-Paulus internaat (waarvan 16de jaar als internaatsdirecteur)
- // Gelukkig getrouwd en mama van 3 temperamentvolle jongens

WIE IS **ELS CLAEYS?**

- // 24ste schooljaar op Sint-Laurens internaat (waarvan 15de jaar als internaatsdirecteur)
- // Gelukkig samenwonend en mama van 3 twintigers en 1 tiener

WIE IS **CHRISTEL SIMKENS?**

- // 8ste schooljaar op Sint-Victor internaat (voordien 28 jaar beheerder van internaat Dames in Antwerpen)
- // Vrolijke vrijgezel

Elke medewerker heeft recht op personeelsacties en -kortingen!
Kijk snel op pg. 30 voor meer informatie!

Door de kritische houding van de onderwijsinternaten en de vertegenwoordigers in het Vlaams Parlement is via een amendement bekomen dat in 2025 het decreet wordt geëvalueerd, vooral op financieel vlak. Tot dan moeten onze kleine internaten alles proberen te redden met het (eenmalig toegekende) transitiebudget van de overheid en de solidariteit van de scholen van de Broeders van Liefde.

Wij geloven nog steeds dat onze kleine internaten een belangrijke maatschap-

pelijke meerwaarde hebben, omdat we zoveel kinderen en jongeren vandaag een warme gestructureerde omgeving bieden waar aandacht en steun is voor hun persoonlijke, sociale en emotionele ontwikkeling. Ondanks de onzekere tijden blijven we ons dagelijks met hart en ziel inzetten voor onze internen en internaatsmedewerkers, omdat wij hopen dat de overheid haar beleid zal bijsturen.

“

Als internaatsdirecteurs moesten we plots snel schakelen en het nieuwe decreet zorgde bij ons voor veel verwarring, chaos en slapeloze nachten

Dichtbij

is een uitgave van de groep Broeders van Liefde. De groep overkoepelt verschillende initiatieven zoals Menas, Fracarita Belgium en de organisatie Broeders van Liefde die de begeleiding en de verzorging opneemt voor kinderen, jongeren en volwassenen in de sectoren onderwijs, zorg (geestelijke gezondheidszorg en ouderenzorg), sociale economie, welzijn (orthopedagogische zorg en kinderdagverblijven) en buitengewoon onderwijs.

Redactieraad:

Jan Decoene, Mattias Devriendt, Filip Erkens, Raf Missorten, Thijs Dely, Koen Van Canegem en Nikkie Steyaert.

Hoofdredacteur:

Nikkie Steyaert

Verantwoordelijke uitgever:

Koen Oosterlinck, Stropstraat 119, 9000 Gent

Abonnement:

Dichtbij verschijnt 3 keer per jaar en is gratis voor alle medewerkers van de Broeders van Liefde. Wil je een abonnement? Neem dan contact op met het redactiesecretariaat.

Oplage:

13.500 ex.

Redactiesecretariaat:

Nikkie Steyaert, Stropstraat 119, B-9000 Gent
 T 09 221 45 45
 nikkie.steyaert@broedersvanliefde.be

Vormgeving:

Filip Erkens

Druk:

Graphius

Volg Broeders van Liefde op social media!

- 🏠 www.broedersvanliefde.be
- 📘 www.facebook.com/broedersvanliefde
- 📷 www.instagram.com/broeders_van_liefde

Still-kaarten

Misschien zag je ze al eens op je werkplek: de Still-kaarten. Een doosje vol woorden en beelden om bij stil te vallen, na te denken of te reflecteren. In je eentje, maar vooral ook samen. De kaarten snakken naar verrassende ontmoetingen en willen mensen samenbrengen, interactie stimuleren en een moment creëren om in gesprek te gaan. Niet over het weer, de koetjes of de kalfjes, maar over wat iemand echt bezighoudt. Met vragen, quotes, stellingen en beelden even tijd maken om dieper te gaan, jezelf en de ander beter te leren kennen.

Voor de medewerkers van Broeders van Liefde zijn de kaartensets volledig gratis!

Wil jij ze gebruiken op een personeelsvergadering, tijdens de les of op een teamactiviteit? Dan kan je een kaartenset bestellen door een mailtje te sturen naar een van de onderstaande personen (gelieve de persoon binnen jouw sector te contacteren):

- **Voor de sector onderwijs:**
inse.vanrossom@broedersvanliefde.be
of pieter.busschaert@broedersvanliefde.be
- **Voor de sector welzijn en buitengewoon onderwijs:**
dorien.veltens@broedersvanliefde.be
- **Voor de sector zorg en sociale economie:**
koen.defruyt@broedersvanliefde.be
- **Voor de congregatie:**
filip.dhooghe@broedersvanliefde.be

telex

Expo tip! // In het Museum Dr. Guislain loopt nog tot 4 februari 2024 de expo: *Zonder titel*. “Kunstenaars zonder publiek of netwerk vallen buiten het klassieke rollenspel, maar Museum Dr. Guislain vangt de leegte binnen zijn muren op. Dat de meeste werken zonder titels tot stand zijn gekomen en/of de makers onbekend zijn gebleven, betekent niet dat er geen betekenis aan gegeven kan worden. Als kunst voor zich zou moeten spreken en het leven van een kunstenaar van geen belang is om betekenis in een werk te vinden, dan is *Zonder titel* een uitnodiging om zelf de waarde van deze werken in te schatten”, aldus het museum.

Minecraft!

Midden november verzamelden honderd leerlingen uit verschillende scholen van Broeders van Liefde in de gebouwen van Microsoft in Zaventem om er een virtuele school in Minecraft te bouwen. Pedagogisch begeleider Tine Roobrouck zette haar schouders onder het project: “Door een school te bouwen in de educatieve versie van het bekende Minecraft, sluiten we aan bij de leefwereld van de kinderen en jongeren. De leerlingen vertalen zelf hun lessen op een innovatieve manier naar de virtuele wereld en oefenen hun 21ste-eeuwse vaardigheden. Ze gaan creatief aan de slag met thema's als duurzaamheid en inclusiviteit. Het was de tweede keer dat we zo'n heuse Minecraft dag organiseerden, en een zeer geslaagde editie!”

cijfer

30

Vita, de afdeling verslavingszorg voor volwassenen in PC Sint-Jan-Baptist, vierde onlangs hun 30-jarig jubileum!

4700

Vorig jaar wandelden Paul De Crop (medewerker OC Styrka) en Kris Gilops (medewerker OC Sint-Ferdinand) naar Santiago de Compostela.

Aan deze tocht koppelden ze een goed doel: het inzamelen van middelen om Sinterklaasspullen aan te schaffen voor minder begoede jongeren! Maar liefst 4700 euro werd ingezameld en uitgedeeld in de vorm van leuke en praktische cadeautjes voor Sinterklaas!

In de prijzen!

De leerlingen van het vijfde leerjaar van basisschool Sint-Augustinus wonnen een kunstwedstrijd van het Museum Aan de Stroom (MAS) in Antwerpen. Hun kunstwerken prijkten er voor eventjes aan de muren. Leerkrachten Tim Schamp en Marijke Verstraete: “Onze leerlingen herwerkten het kunstwerk ‘Muziek in de Vlaanderenstraat’. Ze maakten hiervoor eerst en vooral een foto van hun eigen straat, die ze daarna herwerkten tot een aquarel kunstwerk. Ten slotte plaatsten ze hun favoriete artiest in de straat. We zijn heel trots op onze leerlingen! Niet alleen hun werk werd tentoongesteld, maar ze wonnen ook een rondleiding en een workshop in het museum. Een uitstap om naar uit te kijken!”

Peter Mouton

📍 Verpleegkundige in WZC Huize Nazareth (Alexianen Zorggroep Tienen)

Door team Sint-Jozef: “Onze fantastische collega is dit jaar 35 jaar in dienst. Hij heeft alle soorten periodes meegemaakt in de (ouderen)zorg, alle hoogtes en laagtes. Toch blijft Peter – of Pedro zoals we hem hier noemen – elke dag zichzelf. Hij heeft een fantastisch gevoel voor humor (zeer droog), draagt zijn collega’s hoog in het vaandel en geeft zelfs delen van zijn vrije tijd op om met de residenten van de afdeling of zijn aandachtspersonen activiteiten te ondernemen. Een dag niet gelachen is een dag waarop Peter niet gewerkt heeft. Naast het serieuze verpleegkundige werk zorgt hij altijd voor ontspanning op kleine momenten tussendoor. Hij is een rots in de branding voor de organisatie en een ‘pater familias’ voor de afdeling.”

“Reactie: “Deze mooie woorden doen veel deugd. Ik ben graag een luisterend oor en ik probeer collega’s op te beuren en te motiveren als ze het moeilijk hebben. Ik gebruik ook veel humor en we lachen in ons team heel wat af. Dat is ook nodig, want we zorgen voor ouderen die vaak kampen met een psychische kwetsbaarheid. Dat maakt het werk soms wel zwaar, maar ik haal er ook veel voldoening uit. Ik wil voor de bewoners iets betekenen, tijd maken voor meer dan enkel de verpleegkundige taken. Vandaar dat ik soms na de uren eens iets leuks doe met mijn ‘aandachtspersonen’ (elke bewoner is toegewezen aan een medewerker als aandachtspersoon, n.v.d.r.). Hen als mens leren kennen en werken aan verbinding, dat is voor mij een belangrijk engagement.”

Viviane Dillen

📍 Medewerker wasserij bij campus Kristus Koning (OC Clara Fey)

Door de collega’s van de wasserij: “Viviane is, met maar liefst 49 (!) dienstjaren op de teller, onze ancien. Gedurende al deze jaren heeft ze op veel plaatsen haar diensten bewezen. Je kan dus wel stellen dat Clara Fey bijna geen geheimen meer heeft voor haar. In het prille begin in de keuken en poets op Sint-Rafaël, later in de poets en tot op heden in de wasserij op KKI. Elke dag begint ze enthousiast aan haar werkdag, je kan altijd op haar rekenen. De handen stevig uit de mouwen, betrokken, empathisch en vooral heel plichtbewust: dat is Viviane!”

“Reactie: “Ik ben eventjes sprakeloos, en ik babbel nochtans graag (lacht). Deze nominatie ontroert me echt. Het zijn mijn laatste werkdagen voor mijn pensioen, dus het is sowieso een emotionele periode. Ik werk hier al sinds mijn 16 jaar, mijn werkplek is mijn tweede thuis. Ik heb de organisatie zien veranderen, cliënten als kind leren kennen, en dan – zoveel jaren later – hun kinderen ontmoet. Er zijn hier collega’s die ik al meer dan 30 jaar ken. Het zal niet gemakkelijk zijn om mijn werkplek en de mensen los te laten. Ik heb het werk ook altijd met volle overtuiging gedaan: poetsen, de wasserij, de keuken ... Ik vind dat je het moet doen zoals je het voor jezelf, thuis, zou doen. Daar heb ik mijn hele loopbaan lang naar gestreefd!”

Werden ook genomineerd:

Liesbeth Adriaensen door Sofie Hardewyn, Ilse Vermeire door Cornelis Heidi, Nell Mertens door Matthias Mieviss, Inge Gouwy door Barbara Vantieghem, Kathe Lettens door Nancy Pelsler, Debbie Fiddelaers door Luk Vander Mierde, Seletina de Brauwer, Vermeersch Amélie, Lohier Sophie en Cindy Baetslé door Carine Coolen, Tom Van den Abeele door Dirk De Troy, Wim Taverniers door Bert Lambeir, collega’s van de keuken door Anja Coolen, Fabienne Reniers door Vera Dewaelheyns, Bart Nys, Kimberly Bogaerts, Gwenda Gubbelmans, Robbe Matheve, Jokebed Vandenbroeck, Liesbeth Maris, Greet Geerts, Liesbeth Blockx en Linda Aerts door Carolien De Reydt, Doosche Maarten door de begeleiders Korf en Goudregen, het keukenteam door Walter Papens, Eldrid Verstraete door Tim Oosterlinck, Rafael Herremans door Brenda Buysse, collega’s afdeling De Stroom door Chris Slabbinck, Felien Allegaert door Ilke Leenaerts, Helena Weyns door Ann Bosmans

after
work

Karoline T'Kindt

BODYPAINTING

Het begon allemaal met mijn liefde voor carnaval. Mijn man, kinderen en ik zijn er dol op. Het leek me leuk om naast het verkleden, ook te werken aan de juiste grime. Daarom volgde ik een cursus kindergrime. Ik volgde ook al jaren schilder- en tekenles in de academie, en op een dag vroeg een collega grime of ik eens geen les wou bijwonen rond bodypainting. Een nieuwe passie was geboren.

Bodypainting is helemaal anders dan schilderkunst. Ik was het gewoon om te werken op doek. Dan kon ik mij in stilte terugtrekken, mijn canvas bestuderen, en verder werken wanneer ik er zin in had. Met bodypainting gaat dat niet. Er staat een levend model voor me. Ik kan haar niet vragen om morgen terug te komen. En ik kan ook niet binnensmonds vloeken dat het niet mooi is, want dan creëer ik een ongemakkelijke situatie. Het is een veel persoonlijkere en ook intiemere ervaring, want ik werk op iemands huid. Ik moet rekening houden met het lichaam dat voor me staat, zodat de bodypaint echt tot leven komt.

Voor mij ging er plots een nieuwe wereld open. Ik hou van de technieken, de kunstvorm, het contact met de modellen en de mensen in het vak. Ik heb er al heel mooie, authentieke vriendschappen aan overgehouden. Daarnaast ben ik ook echt gegroeid als persoon, ik heb grote stappen gezet op vlak van mijn emotionele ontwikkeling. Ik ben van nature verlegen en onzeker. Ik worstel daar nog steeds mee, maar bodypainting heeft me uit mijn comfortzone getrokken. Het werkt voor mij therapeutisch.

Ik hou van de afwisseling binnen het vak. Nu ik al enkele jaren bezig ben, gebeurt het wel eens dat modellen of fotografen mij vragen om samen te werken. Op die manier kunnen zij hun portfolio uitbreiden, en krijg ik mooie foto's van mijn werk. Een driedubbele win (*lacht*). Studiowerk vind ik dus erg leuk, maar ik sta ook graag op tattoo-beurzen en festivals. Ook wedstrijden zijn fijn, maar op een andere manier. Het geeft mij adrenaline, maar ook veel stress. Iedereen krijgt 6 uur: dat is echt vechten tegen de klok om je model van kop tot teen te schilderen, maar het geeft wel veel voldoening als het af is.

Dit jaar won ik het Belgisch kampioenschap bodypainting. Tijdens een wedstrijd krijg je een thema waarrond je moet werken, en je moet ook altijd je eigen persoonlijke leefwereld in je bodypaint verwerken. Dit jaar was het thema 'superhelden', en ik koos ervoor de link te leggen met mijn werkplek PC Ariadne, want de mensen in de zorg, dat vind ik de superhelden van deze tijd. Het feit dat ik net met die bodypaint het kampioenschap gewonnen heb, maakt me dubbel zo trots.

WIE IS KAROLINE T'KINDT?

- // Karoline (47) is schoonmaakmedewerster bij PVT Nieuwemeers (PC Ariadne).
- // Ze woont in Schoonaarde met haar partner Dave en hun 3 zonen.
- // Karoline houdt zich graag creatief en kunstig bezig in haar atelier in Aalst: schilderen op doek, tekenen, kinder- en theatergrime, face- en bodypainting, airbrush tatoeages ...
- // www.karogrime.be

"HIER VOEL IK ME OP MIJN PLAATS"

Sanne Peeters is PR- en eventmedewerker voor de scholen Campus MAX en Sint-Michiel. Een unicum, want een aparte medewerker voor communicatie vind je in scholen niet snel terug. "Sint-Michiel heeft net een heel traject gelopen rond een nieuwe huisstijl, dus die moet nu volledig geïmplementeerd worden. Ook voor Campus MAX staat er heel wat op het programma. Het is een uitdaging, want het zijn twee aparte scholen met een eigen identiteit én de functie bestond hiervoor nog niet. Maar ik kan wel echt iets betekenen, dat geeft me veel voldoening."

📄 NIKKIE STEYAERT | 📷 BOUMEDIENE BELBACHIR

We hebben afgesproken om 14 uur aan de schoolpoort van Campus MAX College in Tessenderlo. Sanne wuift ons vanuit de verte al toe. We volgen haar over de grote speelplaats, de trap op, naar haar bureau. "Hier zit ik het grootste deel van de week. Ik ga ook regelmatig naar Sint-Michiel in Leopoldsburg. Ik werk hier nu sinds september, dus het is allemaal nog nieuw. Voor vergaderingen ben ik meestal diegene die zich verplaatst, omdat ik op die manier de verschillende scholen, afdelingen én medewerkers kan leren kennen."

ATYPISCH

"Ik ben dan wel een nieuwe werkracht, een scholencontext is me niet vreemd", steekt Sanne van wal als we plaatsnemen. "Na mijn opleiding als grafisch vormgever volgde ik ook een specifieke lerarenopleiding en gaf ik een tijdje het vak 'publiciteit'. Ik werkte ook een periode als grafisch vormgever voor een scholengroep. Ik ben dus wel vertrouwd met het onderwijs, al speelde het grootste deel van mijn loopbaan zich af binnen een communicatiebureau. Daar werkte ik de afgelopen 7 jaar als grafisch vormgever. Je kan dus wel zeggen dat ik een beetje een atypisch parcours heb afgelegd, maar ik voel dat ik hier op mijn plaats zit. Toen ik op Facebook de vacature voor deze positie tegenkwam, was ik meteen verkocht. Ik was hoogzwanger van mijn zoontje, maar ik moest gewoon solliciteren. Ik vond het een unieke kans."

Of zo'n nieuwe job niet moeilijk te combineren valt met het kersverse moederschap? Sanne schudt haar hoofd. "De geboorte van mijn zoontje Jules was ook een reden om uit te kijken naar iets nieuws: meer dan vroeger streef ik nu naar een goede werk-privébalans. Ik ben niet aan de slag als leerkracht, maar ik volg wel voor een groot deel de structuur van een schooljaar. Zo heb ik recht op het grootste deel van de schoolvakanties en eindigt mijn werkdag rond 17u. Ik rond dus later af dan de leerkrachten, maar zij hebben natuurlijk nog voorbereidingswerk na hun lessen."

GOOD PRACTICES

Wat het grootste verschil is met haar huidige job versus het werken voor een communicatiebureau, vragen we nieuwsgierig. "Vroeger had ik enkel losse, afgebakende projecten. Die zijn na een periode afgerond, en dan begin je gewoon aan iets compleet anders, voor een nieuwe klant. Nu kan ik echt naar iets toewerken en op lange termijn denken. Kijken naar het breder plaatje. En ik kan ook echt een verschil maken binnen één organisatie. Het zijn dan wel 2 verschillende scholen, ze vallen beiden onder de groep Broeders van Liefde én zijn deel van dezelfde scholencluster. Ze delen dus dezelfde missie en hebben een gelijkaardige visie, die is uitgewerkt op maat van de specifieke school. Sint-Michiel en Campus MAX hebben trouwens ook eenzelfde algemene directeur, en ook de IT-

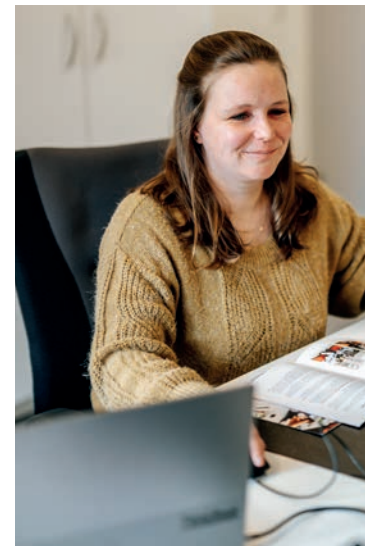
WIE IS **SANNE PEETERS?**

- // Sanne Peeters (32) is PR- en eventmedewerker voor Campus MAX en Sint-Michel in Tessenderlo en Leopoldsburg.
- // Ze woont in Hasselt, samen met haar man Lennart. Samen hebben ze een zoontje Jules van 7 maanden oud.
- // Sanne studeerde grafisch ontwerp, een specifieke lerarenopleiding en fotografie.
- // Ze speelt graag badminton en dwarsfluit en houdt van een bezoekje aan de zelfoogsttuin bij haar in de buurt.

“

In mijn oude job had ik enkel losse, afgebakende projecten. Nu kan ik echt naar iets toewerken en op lange termijn denken

////////////////////////////////////

dienst en de personeelsdienst werken voor beide scholen. Maar begrijp me niet verkeerd, het zijn aparte entiteiten, met een eigen huisstijl, aanpak en doelgroep. Het is niet zo dat ik werk van de ene school kan recyclen voor de andere. Maar ik kan wel good practices opsporen en dat naar de andere school meenemen.”

HUISSTIJLGIDS

De schoolbel weergalmt luid door de gang. Sannes gezicht licht plots op terwijl ze door de glazen wand naar de horde leerlingen kijkt. “Dat is de dochter van iemand die ik ken! Ik wist niet dat zij hier op school zat!” Sanne lacht. “Zoals je ziet, kom ik elke dag nog nieuwe gezichten tegen. Maar goed, waar zat ik?” Sanne pikt de draad moeiteloos terug op. “Mijn takenpakket is heel divers, dat maakt het boeiend. Zo ben ik nu volop bezig met het implementeren van de nieuwe huisstijl van Sint-Michiel binnen de verschillende dragers: templates herwerken, opmaak briefpapier, brochures opnieuw opmaken ... Er werd al heel wat werk verricht door de leerkrachten, maar dat heeft ook wel voor versnippering gezorgd. Mijn eerste doel is om de brochures binnen de school meer uniform te maken. Ook moesten er nieuwe gevel- en spandoeken gemaakt worden voor het schoolge-

bouw en moet de website ondertussen onderhouden worden. Ook Campus MAX koos nog niet zo lang geleden voor een nieuw logo en een nieuwe naam, maar zij hebben bijvoorbeeld nog geen huisstijlgids. Die ga ik zelf samenstellen, gebaseerd op ons nieuw logo, zodra er ruimte in de planning is. Zo’n gids helpt verschillende personen om de huisstijl op een uniforme manier te interpreteren. Op die manier creëer je meer eenheid in bijvoorbeeld de brochures en folders.”

Het grafische heb je natuurlijk wel goed in je vingers, merken we op. “Dat klopt, maar ik neem hier ook taken op die voor mij helemaal nieuw zijn. In september schreef ik bijvoorbeeld mijn allereerste persbericht! Ik ben het niet gewoon om inhoud zelf te schrijven, dus dat was best wel spannend. Maar gelukkig kan ik intern rekenen op veel expertise. Ik heb misschien geen directe collega’s communicatie, maar er zijn veel leerkrachten, elk met hun eigen vakspecifieke kennis. Zo kreeg ik bijvoorbeeld hulp van een leerkracht Nederlands bij de eindredactie van ons krantje van Sint-Michiel. Daar ben ik wel blij mee. Ik had op mijn vorige job een hecht team, en ik had een beetje schrik dat ik me hier wat eenzaam zou voelen, maar ik sta er zeker niet alleen voor. Ik kan leerkrachten om feedback vragen, dat vind ik erg waardevol. Het zorgt ook voor een gevoel

van nabijheid. Ik ben een deel van het groter geheel.”

CAMERALENS

Een man opent de glazen deur van het bureau, begroet ons hartelijk en verdwijnt daarna terug in de gang. “Dat was de algemene directeur”, licht Sanne toe. “In het begin hadden we elke maandagochtend een meeting, dan kon ik al mijn vragen van de afgelopen week op hem afvuren en aftoetsen of mijn aanpak wel juist zat. De pedagogische directies weten mij trouwens ook goed te vinden; het is voornamelijk van hen dat ik opdrachten krijg. Dan bekijken we wat ik wel en niet kan opnemen, want dat is soms nog een beetje zoeken. Zo was het bijvoorbeeld oorspronkelijk de bedoeling dat ik de socialemediakanalen centraal zou onderhouden, maar dat bleek al snel niet haalbaar. Al spring ik wel bij als er iets bijzonders op de planning staat.

In september schreef ik mijn allereerste persbericht. Dat was best wel spannend

En ik ga ook graag op zoek naar hoe ik de leerkrachten kan ondersteunen. Zo zetel ik in Sint-Michiel bijvoorbeeld in de werkgroep PR- en communicatie, daar probeer ik suggesties te doen en de leerkrachten een structuur aan te reiken. Of ik maak templates in Canva, die de leerkrachten kunnen gebruiken voor de socialemediakanalen. Op die manier is er uniformiteit, zonder dat ik alles centraal naar mij moet toetrekken.” Het klinkt alleszins als een hele boterham. “Het is uitdagend, maar leuk! Ik ben perfectionistisch, maar ik probeer ook mild te zijn voor mezelf, me voldoende inwerktijd te geven. Volgend jaar zou ik bijvoorbeeld graag eerder een trekkersrol opnemen voor de grotere publieke evenementen waar de nadruk ligt op het aantrekken van nieuwe leerlingen, zoals infomomenten. Nu heb ik nog te veel werk met uitvoerende zaken. Maar ik probeer ook daar al mijn steentje bij te dragen, door mee ideeën te bedenken en foto’s te nemen. Ik ben fotograaf in bijberoep, dus achter de lens voel ik me comfortabel. En het is een goede binnenkomer: je bent er voor een doel en je ontdekt meteen ook alle mooie initiatieven die lopen op de scholen.”

BIJLEREN

De glazen deur van Sannes bureau gaat opnieuw open. Het blijkt de

poetsvrouw te zijn. Sanne haalt de vuilbakken uit de kast. “Ik had ze even verstopt voor de foto’s die straks voor dit interview nog genomen worden”, lacht ze schouderophalend. “Weet je, voor mij is het vooral nog wat zoeken naar welke soort leiderschapsstijl ik moet aannemen in welke situatie. Ik wil niet belerend zijn, of op mensen hun tenen trappen. Hoe kritisch mag ik zijn? Ik werk nu binnen een school, geen winstgedreven commercieel bedrijf waar klant altijd koning is. Als leerkrachten ergens hun schouders onder zetten is dat een extra inspanning, een opdracht bovenop hun lessen. Ik wil hun enthousiasme en gedrevenheid niet uitdoven door te veel druk te leggen of te streng te zijn, bijvoorbeeld over de huisstijl.”

Het wordt druk in de gang. Door de glazen wand zien we leerlingen in grote aantallen de trap aflopen. Tijd ook voor ons om af te ronden. Wanneer Sanne tevreden naar huis gaat, willen we nog weten. “Als ik een productieve dag heb gehad en ik het gevoel heb dat ik op het juiste spoor zit. Of als ik na een overleg nieuwe inzichten mee kan nemen en iets heb bijgeleerd. Als ik dan thuiskom met zo’n tevreden gevoel, en ik heb nog de hele avond om te spenderen met mijn baby Jules, dan ben ik echt gelukkig.”

SECUNDAIRE SCHOOL CAMPUS MAX IN TESSENDERLO EN BASIS- EN SECUNDAIRE SCHOOL SINT-MICHEL IN LEOPOLDSBURG

// Sint-Michiel (Leopoldsburg) en Campus MAX (Tessenderlo) tellen bijna 3000 leerlingen, over vijf verschillende scholen (Campus MAX Middenschool, Campus MAX College, Campus MAX STEM, en de lager- en secundaire school Sint-Michiel).

// In de scholen heerst een rustig en passend onderwijsklimaat waarin met leerlingen écht rekening wordt gehouden. Er wordt gebouwd aan een samenleving waarin talent groeit en bloeit.

Schoolkapsalon

NIKKIE STEYAERT LIES WILLAERT

in beweging

Katty Haepers (55, rechts op de foto) en Ilse Brabants (54, links op de foto) geven haarverzorging aan leerlingen van het 4de en het 5de jaar in BuSO De Regenboog in Lier. “We stomen de leerlingen klaar om later aan de slag te gaan als medewerker kapper. Het klantencontact is een zeer belangrijk aspect van de lessen, maar ook technieken zoals brushen en het plaatsen van watergolven of een permanent komen aan bod. In ons schoolkapsalon hebben we allerlei oefenhoofden, maar de leerlingen werken ook op echte klanten: ouders, leerkrachten, leerlingen, mensen uit de regio ... We zijn daarnaast ook een knippunt voor ‘Think Pink’. Daar zijn wij én de leerlingen erg trots op!”

dossier

OMGAAN MET (SEKSUEEL) GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG

7 doelstellingen onder de loep

De getuigenissen uit de documentaire 'Godvergeten' zinderen nog na bij vele medewerkers. Om te verzekeren dat hier passend gevolg aan gegeven wordt, stelden de organisatie en de congregatie samen een actieplan op. Een plan met 7 doelstellingen en heel wat actiepunten. Eerst en vooral gericht op de slachtoffers. In november werd er aanvullend een enquête verstuurd naar alle medewerkers van Broeders van Liefde, om de impact van de documentaire op de medewerkers in kaart te brengen, en te meten hoe het de verbinding met de organisatie al dan niet heeft veranderd. Meer dan 2.000 medewerkers vulden de bevraging in. Dichtbij deelt in dit dossier het stappenplan, een stand van zaken en de belangrijkste resultaten van de bevraging.

Aandacht voor de slachtoffers 1

HET DOEL?

Het eerste en voornaamste punt: de slachtoffers erkennen. In de open brief van het bestuur van Broeders van Liefde op 28 september luidde een belangrijke boodschap: 'We willen de slachtoffers erkennen en in gesprek gaan met hen als zij dat wensen.'

STAND VAN ZAKEN?

Eind september werd een meldpunt opgericht. Alle meldingen die binnenkomen worden nauwkeurig opgevolgd. Er is meermaals telefonisch contact geweest met elk slachtoffer dat zich heeft gemeld, of met hun naaste omgeving. Met degenen die dat wensten, werd een gesprek ingepland. Om deze gesprekken in goede banen te leiden, en een veilig en transparant kader te creëren, wordt daarvoor een beroep gedaan op 'Moderator'. Moderator is een professioneel bureau dat al 25 jaar gespecialiseerd is in het begeleiden van dit soort moeilijke gesprekken.

Veron Raes, regionale overste Broeders van Liefde: "Op het meldpunt kwamen in totaal 22 meldingen toe van feiten uit het verleden. Het was best hard om de verhalen van de slachtoffers te lezen. Toen we naar hun specifieke herstelvraag polsten, viel het vooral op dat er een grote nood leeft om hun verhaal te doen aan iemand uit de huidige broedergemeenschap en erkenning te krijgen voor wat er is gebeurd. Bij elke persoon zal gezocht moeten worden hoe dat emotionele herstel vorm kan krijgen. 19 reacties zullen leiden tot een gesprek. Om de gesprekken zo kwalitatief mogelijk te laten plaatsvinden en

op vraag van enkele slachtoffers werd contact opgenomen met de organisatie Moderator. Zij zijn gespecialiseerd in het begeleiden van dit soort gesprekken en willen vooral een veilige gespreksomgeving creëren waarin vrijwilligheid, vertrouwelijkheid, neutraliteit en transparantie belangrijk zijn. Spreken over wat er gebeurde, waarom het gebeurde, wat de gevolgen zijn, of herstel mogelijk is en hoe dat er zou kunnen uitzien, kan slachtoffers helpen om de draad van het leven weer op te pikken en verder te gaan."

19

gesprekken zijn op dit moment ingepland met slachtoffers

“Moderator wil vooral een veilige gespreksomgeving creëren waarin vrijwilligheid, vertrouwelijkheid, neutraliteit en transparantie belangrijk zijn

”

Ondersteuning van de medewerkers 2

HET DOEL?

Het tweede punt binnen het actieplan gaat over het ondersteunen van medewerkers in het omgaan met de schokkende getuigenissen en gebeurtenissen die via Godvergeten naar boven zijn gekomen. We willen er ook voor zorgen dat er voldoende waardering uitgedrukt wordt voor het goede werk dat de medewerkers dagelijks verrichten.

STAND VAN ZAKEN?

Traumapsycholoog Erik De Soir werd ingeschakeld, om de gesprekken met de medewerkers in de scholen, voorzieningen en bij de centrale diensten te begeleiden. Vandaag vonden er intussen al enkele groepssessies plaats.

“We vinden het erg spijtig dat de documentaire en de media-aandacht het goede werk overschaduwden dat binnen de organisatie door onze medewerkers wordt verricht

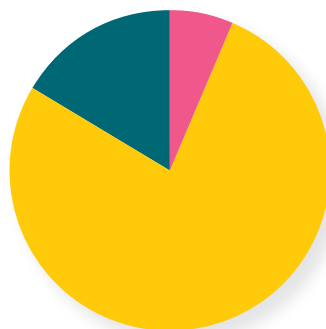
”

Grosso modo scoorden medewerkers gemiddeld tussen 5 en 7 op 10 voor de ‘opvolging van de crisis’, ‘emotionele ondersteuning tijdens de crisis’, ‘het beeld dat men heeft over Broeders van Liefde’ en wijziging in ‘trots’ of ‘vertrouwen’ in de organisatie naar aanleiding van de reeks Godvergeten.

Koen Oosterlinck, dagelijks bestuurder organisatie Broeders van Liefde: “We vinden het erg spijtig dat de documentaire en de media-aandacht het goede werk overschaduwden dat binnen de organisatie door onze medewerkers wordt verricht. We willen onze appreciatie voor dat werk beklemtonen. We begrijpen dat sommige medewerkers aan hun engagement zijn gaan twijfelen. Daarom zullen we er alles aan doen om hun vertrouwen in de organisatie, waar dat geschonden is, te herstellen om zo samen verder voor de goede zaak te gaan.”

Denk je erover na om onze organisatie te verlaten omwille van de commotie rond de reeks ‘Godvergeten’?

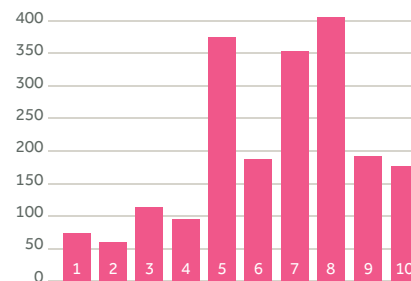

■ ja 133
 ■ nee 1.571
 ■ neutraal 334

Erik De Soir, traumapsycholoog: “Het is belangrijk dat er over deze emoties blijvend gesproken kan worden binnen de organisatie en dat het onderwerp ook op vergaderingen en dergelijke aan bod blijft komen. We proberen het naar boven te krijgen in de plaats van het te negeren. Ook de bevraging die naar de medewerkers is gestuurd, kadert hierin, met name de open vragen die de ruimte boden om een aantal emoties te ventileren en verwachtingen neer te schrijven. Voor de huidige werknemers is het nu belangrijk om de juiste procedures te implementeren, zodat elk nieuw geval van grensoverschrijdend gedrag onmiddellijk kan worden aangepakt en vooral dat er geleerd wordt uit de fouten van het verleden. Zo kan deze crisis mogelijk een groeicrisis worden, van waaruit de organisatie terug kan veren naar vertrouwen en degelijkheid.”

Heb je het gevoel dat er voldoende ondersteuning aanwezig (geweest) is om je emoties te kanaliseren en te verwerken?

6.45
 gemiddelde beoordeling

Preventie & interne procedures

HET DOEL?

Om seksueel en ander grensoverschrijdend gedrag binnen de organisatie zo veel mogelijk te voorkomen en er correct op te reageren, worden de interne procedures tegen het licht gehouden en staat preventie centraal.

STAND VAN ZAKEN?

Bij de voorzieningen en scholen werd er gepolst naar de interne procedures voor gevallen van grensoverschrijdend gedrag. Maar preventie is meer dan procedures alleen. De organisatie streeft naar een klimaat waar fouten snel opgepikt worden en waar medewerkers via professionele feedback elkaar kunnen wijzen op grenzen die overschreden (dreigen te) worden.

Koen Oosterlinck: “Elke dag zijn er tussen medewerkers en cliënten vele tienduizenden interacties. Het is niet mogelijk om volledig uit te sluiten dat daarbij bewust of onbewust grenzen worden overschreden. Toch hanteren we als organisatie vandaag het principe van multolerantie op vlak van (seksueel) grensoverschrijdend gedrag. Fouten moeten besproken en waar nodig gesanctioneerd worden. De voorbije jaren werden er op dat vlak al veel stappen gezet, maar we moeten met onze tijd mee blijven en zorgen dat er geen nieuwe blinde vlekken ontstaan. Dan denk ik aan sociale media en andere digitale tools, want momenteel worden ook via die weg mensen geschaad.”

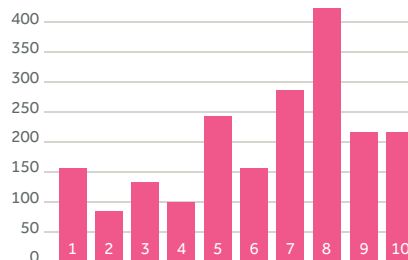
“

We hanteren als organisatie vandaag het principe van multolerantie op vlak van (seksueel) grensoverschrijdend gedrag

”

Koen Oosterlinck: “Feiten worden best gemeld zo dicht mogelijk bij de plaats waar ze zich afspelen. Onze oproep is: aarzel niet om de feiten te melden, of het nu over oude of nieuwe gaat. En niet enkel voor seksueel overschrijdend gedrag. Het gaat hier ook over andere situaties waarin mensen geweld wordt aangedaan, of waar je aanvoelt ‘dit klopt hier niet’.”

Is er een goed/aanspreekbaar meldpunt voor (seksueel) grensoverschrijdend gedrag op je school/voorziening?

6.38

gemiddelde beoordeling

“

Aarzel niet om feiten te melden, zowel oude als nieuwe

”

4. Duidelijke en transparante crisiscommunicatie

HET DOEL?

De organisatie wil meer inzetten op transparante communicatie rond het thema. Uit de enquête blijkt dat de medewerkers eerder positief zijn over de zaken die al werden ondernomen. Maar ze wensen toch ook nog meer concrete acties, preventie en aandacht voor de slachtoffers.

STAND VAN ZAKEN?

De 'Open Brief' (zie ook www.broedersvanliefde.be) en de duiding die voorzitter Raf De Rycke gaf in het Canvas-programma Ter Zake waren de eerste stappen. Afgelopen maand werd al een eerste interne communicatie verstuurd met uitleg over het actieplan. De Open Brief en het actieplan van 28 september 2023 riepen positieve reacties op bij de medewerkers maar ook enkele kanttekeningen, zo blijkt uit de digitale bevraging. Velen tonen waardering voor het initiatief, de openlijke excuses en de genomen maatregelen. Toch is er ook kritiek op de laattijdigheid van de reactie en zijn er mensen die de oprechtheid ervan betwijfelen.

Mattias Devriendt, teamleider Team Mensen bij de centrale diensten:

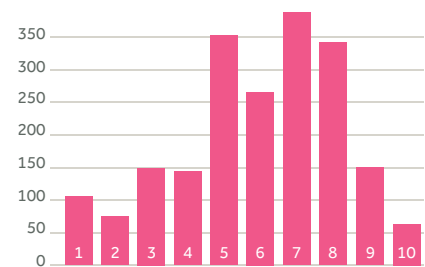
"Ik heb al veel crisissen meegemaakt in onze organisatie, maar deze crisis is waarschijnlijk de grootste, zowel qua maatschappelijke omvang als qua emotionele impact. Wellicht had een reactie vroeger gekund, maar anderzijds is de Open Brief om de slachtoffers te ontmoeten wel maximaal opgepikt en heeft de tekst ook veel slachtoffers aangezet om eindelijk met hun verhaal naar buiten te komen. Ik vond het zelf heel waardevol dat Ter Zake een reportage draaide in OC Sint-Ferdinand in Lummen en zo ook het mooie werk van de vele collega's vandaag in beeld bracht. In dit actieplan is communicatie specifiek uitgelicht als 'actiepunt' omdat er een grote vraag is naar meer transparantie in het algemeen en rond dit topic in het bijzonder. En terecht. Voor mij is communicatie geen doel op zich, maar een middel om mensen te informeren, mee te nemen en tot actie aan te zetten om zo andere doelen te bereiken. In een grote en complexe organisatie als de onze merk ik elke dag dat het alleen al om praktische redenen niet simpel is om iedereen te bereiken. We zullen dus zo gestructureerd mogelijk en aan een regelmatig tempo een stand van zaken geven over de 7 actiepunten en dat via verschillende kanalen. Suggesties zowel inhoudelijk als vormelijk zijn steeds welkom."

“

In dit actieplan werd 'communicatie' specifiek uitgelicht als 'actiepunt' omdat er een grote vraag is naar meer transparantie in het algemeen en rond dit topic in het bijzonder

”

Vind je het voldoende wat de organisatie reeds ondernam? (open brief, actieplan, hulp naar de slachtoffers, preventie misbruik)?

5.94

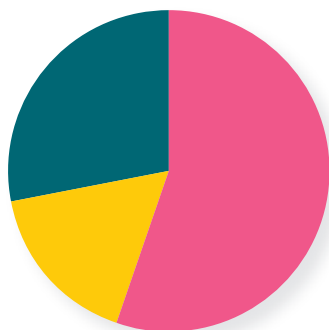
gemiddelde beoordeling

Beeldvorming en merkbeleid

HET DOEL?

Vanwege de impact van de documentaire op het imago van de organisatie, wordt nagedacht over de vlag waaronder wij allen varen. Is er nood aan een nieuw logo of een nieuwe naam? En hoe willen we ons in de toekomst profileren?

Zou je het positief vinden als de vzw Organisatie Broeders van Liefde effectief een naamsverandering doorvoert?

■ ja 1.131
■ nee 339
■ neutraal 568

STAND VAN ZAKEN?

Er werd aan de medewerkers gevraagd hoe ze staan tegenover een eventuele naamsverandering van de vzw organisatie Broeders van Liefde. Meer dan de helft (55%) sprak zich expliciet uit vóór een nieuwe naam, met daarnaast nog 28% die er neutraal tegenover staat. 17% vindt een naamsverandering geen goed idee. De naam Broeders van Liefde werd vooral geassocieerd met ‘mensgericht’, ‘rijk’, ‘machtig’, ‘hiërarchisch’, ‘toegankelijk’, ‘verbindend’ en ‘religieus’ en minder met ‘discriminerend’, ‘transparant’ en ‘vrouwelijk’. Het onderwerp zal de komende maanden in diverse overlegorganen verder besproken en afgetoetst worden.

“Mensen zijn trots op hun werk en op de missie, maar moeten dat ook kunnen zijn op de vlag waaronder we varen

”

Mattias Devriendt, teamleider Team Mensen bij de centrale diensten:

“Ik was niet echt verrast door die cijfers. 5 jaar geleden deden we al eens een marktonderzoek rond het merk Broeders van Liefde en daar merkte je ook al dat het draagvlak voor het merk twijfelachtig was en veel associaties niet overeenstemmen met waar de organisatie vandaag voor staat. Deze crisis heeft er duidelijk geen goed aan gedaan en dat is logisch. Een crisis is een vertrouwensbreuk. Ik merk dat mensen in het algemeen trots zijn op hun werk en op de missie, maar dat moeten ze ook kunnen zijn op de vlag waaronder we varen. Die vlag ‘Broeders van Liefde’ is meer dan 200 jaar oud en die vervang je niet in een handomdraai. En mocht het zover komen, dan wacht ons een nieuwe uitdaging. Een nieuwe naam is immers als een nieuwe jas: ze moet passen bij wie ze draagt, het is kiezen tussen veel kleuren en vormen en uiteindelijk heb je altijd een hele tijd nodig om eraan te wennen.”

ONDERSTEUNINGSTEAM

Tot nu toe lag de focus vooral op de slachtoffers van het misbruik. Een ondersteuningsteam is samengesteld om op de andere punten van het plan voldoende snelheid te kunnen blijven maken, in samenwerking met diverse overlegorganen binnen de groep Broeders van Liefde in België.

Raf De Rycke: “We geloven dat we dit actieplan met behulp van het ondersteuningsteam zullen kunnen verwezenlijken. Ook na het afwerken van de verschillende punten van het actieplan, zullen een aantal ervan een structureel karakter krijgen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de opvolging van de procedures, centrale dataverzameling en analyse, preventie en deelname aan onderzoek inzake (seksueel) grensoverschrijdend gedrag. We willen met onze organisatie immers sterker uit deze crisis komen. Als christen geloof ik dat het goede altijd het kwade zal overwinnen. Jezus zou zich nooit verzoend hebben met de wijze waarop de Kerk als instituut werkt en hij zou zeker de slachtoffers niet in de kou hebben laten staan.”

Governance, organisatiestructuur en band congregatie-organisatie

HET DOEL?

De geschiedenis heeft ons geleerd dat je de aanpak van seksueel grensoverschrijdend gedrag of ander ongeoorloofd gedrag niet kan loskoppelen van de structuur en de governance van een organisatie. Een ander belangrijk punt van het actieplan is dan ook om die tegen het licht te houden, zowel binnen de congregatie als de organisatie.

STAND VAN ZAKEN?

In maart 2024 zal het bestuursorgaan op een strategische dag een grondige analyse maken van de huidige werking van de organisatie en nadenken over hoe de organisatie zich op vlak van structuur en governance verder kan klaarmaken voor de toekomst. Ook de band tussen de congregatie en organisatie zal daarbij aan bod komen.

Raf De Rycke, voorzitter organisatie Broeders van Liefde: “Na zo’n crisis horen we af en toe de vraag of het moment niet is aangebroken om de band met de congregatie door te knippen. Vanuit het bestuur is er op geen enkel moment geopteerd om dat te doen. We hebben de voorbije decennia net heel goed samengewerkt met de broeders van de regio België, denk maar aan de missie die we met veel medewerkers en broeders samen schreven. Zowel in het bestuursorgaan als in de algemene vergadering van de organisatie is

het voor ons belangrijk om mensen te hebben die doordrongen zijn van de cultuur en grondstroom van Broeders van Liefde. Dat kunnen broeders zijn, maar evengoed leken. De congregatie heeft heel recent de ‘Feitelijke Vereniging Triest’ opgericht. Die kan dan in de bestuurlijke organen personen afvaardigen namens de stichter. Op die manier wordt de grondstroom met de missie als kompas levendig gehouden. In deze vereniging zullen geleidelijk aan de broeders vervangen worden door leken.”

“

Zowel in het bestuursorgaan als in de algemene vergadering van de organisatie is het voor ons belangrijk om mensen te hebben die doordrongen zijn van de cultuur en grondstroom van Broeders van Liefde

”

Opvolging daders

HET DOEL?

Het actieplan is in de eerste plaats gefocust op het herstel van de slachtoffers. Maar ook voor de daders zijn er, naast mogelijke sancties, begeleiding en therapie mogelijk.

“

Ik bezoek alle broeders om het onderwerp bespreekbaar te maken

”

STAND VAN ZAKEN?

De enige broeder-dader die nog in leven is, is intussen zeer oud en dementerend. Met hem kan er geen traject meer opgestart worden. De bestaande behandeltrajecten voor daders van seksuele delicten worden verdergezet om herhaling van de feiten te voorkomen.

Broeder Veron Raes, regionale overste Broeders van Liefde: “Ik bezoek alle broeders om te proberen om het onderwerp bespreekbaar te maken met hen. Want onder deze mensen moeten er een aantal met deze zaken geconfronteerd zijn geweest in het verleden. Niet als dader, maar dan toch als getuige, of betrokkene of op nog een andere manier. Er werd in het verleden weinig of niet over gesproken in de gemeenschappen, maar ik wil het onderwerp met die mensen uitklaren en hen laten weten dat er ook voor hen begeleiding mogelijk is.”

Thuiskomen bij mijn vrouw

GEEFT ME KRACHT

Wat wou je later worden toen je kind was? Geoloog.

Wat spreekt je aan in jouw werk? Het geeft me voldoening om een specifieke beperking doelgericht aan te pakken en resultaat te bereiken.

Welk moment op je werk zal je altijd bijblijven? De grote dak- en zolderbrand van het hoofgebouw hier in Woluwe.

Hoe denk je dat je collega's je ervaren? Als een stille, maar beredeneerde 'denker'. Iemand die de problemen niet uit de weg wil gaan.

Welke eigenschap apprecieer je bij collega's? Als collega's zich blijven inzetten om onaangepast gedrag van een leerling te bespreken.

Wat beschouw je zelf als je (grootste) prestatie? Ik kan genieten als een blinde voor de eerste keer een volledig reistraject autonoom met zijn witte stok aflegt. Wetende dat hij of zij vaardig is om dat te herhalen in andere situaties.

Welke boodschap zou je willen geven aan alle medewerkers van Broeders van Liefde? Geef elkaar elke dag een schouderklopje. Ik bevroeg mijn leerling of hij/zij een aanraking toelaat. Auti-jongeren of allochtone blinde meisjes hebben het recht dat te weigeren. Maar een gemeend, fysiek schouderklopje doet een mens glimlachen, genieten. Het versterkt het vertrouwen.

Wat vind je de grootste troef van Broeders van Liefde? De broeders die ik in Woluwe gekend heb, zorgden verbindend voor elkaar. Het waren ook professionals in de zorg voor blinden en doven.

Waar heb je spijt van? Dat ik de studies waarvan ik als puber droomde niet mocht aanvatten van mijn ouders.

Wanneer ga je tevreden naar huis? Op het moment dat er vorderingen zijn in lang lopende zorgen, hindernissen of moeilijkheden ...

Van welke gewoonte wil je het liefst af? Ik durf al eens een klaagzang houden, meestal als zaken niet lopen zoals ik het wil. Daar wil ik vanaf.

Wat is het grootste compliment dat je ooit kreeg? Toen een Turkse vader me hartelijk dankte op het moment dat hij zijn blinde zoon zelfstandig zag aankomen in het station.

Bij wie kan je altijd terecht? Bij mijn echtgenote en ik denk ook bij mijn vier kinderen.

Waar word je verdrietig van? Helaas werd ik al meermaals geconfronteerd met lichamelijk lijden in mijn naaste familie. Dan ween ik veel.

Waar word je vrolijk van? Het zien van de levenslust van mijn vijf kleinkinderen en vier kinderen maakt me blij.

Waar kom je tot rust? In mijn fossielenkamer.

Welke persoon bewonder je het meest? Ontegensprekelijk mijn vrouw.

Waar lig je momenteel wakker van? Als opa wens ik een verbindende band met mijn kleinkinderen. Ik durf al eens te piekeren wanneer ik denk dat ik het niet goed doe.

Wat is het dichtst dat je ooit bij de dood bent geweest? De confrontatie met de dood is mijn familie niet vreemd.

Hoe wil je herinnerd worden? Als een zorgzaam mens, genietend van zeer kleine waarnemingen.

Wat is jouw levensmotto? Draag zorg voor elkaar. En ook: doe een ander niet aan wat je zelf niet wil ondergaan.

Waar put jij kracht uit? Altijd mogen en kunnen thuiskomen bij mijn vrouw, ook na moeilijke periodes.

Wat is jouw favoriete seizoen? De herfst.

Welke waardevolle les heeft het leven je geleerd? Het eenvoudige is kostbaar, maar je moet het kunnen en willen zien, voelen, ruiken en horen. Van proeven hou ik niet zo.

Waar droom je nog van? Ik hoop een oplossing te vinden voor mijn fossielenverzameling.

Wie tovert altijd een glimlach op jouw gezicht? Mijn kleinkind Léon.

26

antwoorden

Peter Beckers (64)

Ergotherapeut
in KI Woluwe

“

Ik word vrolijk van de levenslust van mijn kinderen en kleinkinderen

Van links naar rechts:
Yentl, Kevin, Riet, Frank, Walter en Koen.
Evi staat niet op de foto.

Nicky's escape room

Mensgerichte zorg in de praktijk

WIE?

Yentl Jeuris (afdelingshoofd De Zeilen 2), Kevin Fontaine (project-medewerker technische dienst), Evi Schroyen (adjunct-directeur patiënten-zorg), Riet Fonteyne (manager kwaliteit en patiëntveiligheid), Frank Anteunis (medewerker technische dienst), Walter Geuens (ervaringsdeskundige) en Koen Vertongen (medewerker technische dienst) werken allemaal bij Asster. Samen gaven ze vorm aan de escape room rond mensgerichte zorg.

WAAROM? VOOR MENSGERICHTE ZORG!

Bij Asster willen we onze zorg 'mensgerichter' maken. Concreet wil dat zeggen dat je als medewerker meedenkt en meevoelt met diegene die voor je staat, in alles wat je doet en beslist. Op zich zijn we daar allemaal dagelijks mee bezig, ongeacht of we in de zorg of in de zorgondersteuning werken, maar het kan altijd beter. We moeten nóg meer afstappen van het idee dat we als hulpverleners zelf weten wat het best is voor een patiënt. Op het eerste zicht lijkt dat makkelijk, maar het is niet altijd evident om die switch te maken. Om de leefwereld van een patiënt dichterbij te brengen, ontwikkelden wij samen met Planetree en hun samenwerkingspartner '&happy' een escape room. Door ervaringsleren willen we op een ongedwongen manier de empathie van onze collega's voor patiënten, bewoners en hun naasten (maar ook voor elkaar) aanwakkeren, hun inlevingsvermogen stimuleren en de kernwaarden van Asster omzetten in de praktijk.

**WAT?
EEN INTERACTIEVE
ESCAPE ROOM!**

Onze escape room vertelt het verhaal van Nicky, via een soort van elektronisch patiëntendossier op de iPad. Maar we bespreken hier geen casus van een patiënt zoals we dat normaal rond een tafel doen. Deelnemers stappen hier echt letterlijk fysiek in het verhaal van Nicky. Net zoals in andere escape rooms is het spelelement belangrijk: aan de hand van puzzels, kluisjes en slotjes speel je de volgende stappen in de verhaallijn vrij. Maar onze escape room is veel meer dan een spel, het allerbelangrijkste voor ons is de reflectie achteraf. We willen echt dat onze collega's na het doorlopen van de escape room dingen meenemen naar hun afdeling en in hun dagelijkse werking. Om daarvoor te zorgen, werken we telkens met een voor- en een nabespreking, die begeleid worden door eigen medewerkers die een train-the-trainer programma gevolgd hebben. Daardoor duurt het doorlopen van onze escape room zo'n 3 uur.

**HOE?
DOOR SAMENWERKING EN
ERVARINGSDESKUNDIGHEID!**

Een escape room conceptueel uitwerken, vormgeven en opbouwen kost heel wat tijd en energie. Er zijn wel wat voorbeelden voorhanden van andere escape rooms rond het thema zorg, maar die gaan vaak over patiënten uit algemene ziekenhuizen of woonzorgcentra. De verhaallijnen gewoon overnemen gaat dus niet. Uiteindelijk belandden we bij het Nederlandse bedrijf 'happy', dat onder andere

interactieve learning rooms ontwikkelt voor de zorg. Zij hebben ons begeleid doorheen het hele proces. Voor de concrete invulling van de verhaallijn brachten we collega's van allerlei diensten en afdelingen samen. Zo zorgden we ervoor dat onze escape room voldoende aansluit bij de realiteit op de werkvloer. Anderzijds vonden we het belangrijk dat ervaringsdeskundigen bij dit project betrokken werden. In een mensgerichte zorg staat de stem van de patiënt immers altijd centraal.

**VOOR WIE?
VOOR AL ONZE
MEDEWERKERS!**

De komende tijd willen we al onze medewerkers, zowel in zorg- als zorgondersteunende functies, laten kennismaken met onze escape room. We maken telkens een mix van 7 personeelsleden. Concreet wil dat zeggen dat bijvoorbeeld een zorgkundige, verpleegkundige, arts, kok, directielid en facilitair medewerker – die misschien nog nooit met elkaar gepraat hebben – samen de escape room kunnen doorlopen. Die multidisciplinariteit vinden we heel belangrijk. Iedereen die in contact komt of kan komen met patiënten, of dat nu op een afdeling is, in de wandelgangen of tijdens een wandelingetje in de tuin, komt aan de beurt. In de toekomst willen we ons concept ook aanbieden aan andere ziekenhuizen, zorginstellingen, politiediensten, scholen ... Zo kunnen we de

investeringskost gedeeltelijk terugverdienen, investeren we in bijkomende inspiratie voor onze eigen collega's én zorgen we ervoor dat mensgerichtheid ook in andere organisaties ingang vindt. Een win-win dus!

**WAT NOG?
ANDERE LEERMETHODIEKEN!**

Het ludieke concept van een escape room wekt heel wat nieuwsgierigheid. Dat is ook exact wat we ermee wilden bereiken: een soort van eerste trigger om mensen aan het denken te zetten. Dit initiatief kadert dan ook binnen een bredere waaier van leermethodieken die nog ontwikkeld zullen worden rond het thema mensgerichte zorg. Eén alleenstaande beleving is niet voldoende om je fundamentele kernwaarden te vertalen naar de praktijk. Je moet echt een proces op gang brengen. Daarin worden we gelukkig, net zoals in de ontwikkeling van onze escape room, ondersteund door Planetree, een certificeringsbureau en non-profitorganisatie die een normenkader biedt voor mensgerichte zorg. Asster heeft zich, als eerste psychiatrisch ziekenhuis en psychiatrisch verzorgingstehuis in België, in 2017 bij hen aangesloten. Ondertussen zijn we gestart met een certificeringscyclus om ons eerste Planetreelabel te behalen. In 2025 willen wij minstens een bronzen label halen. Een erkenning voor al onze inspanningen!

Onze escape room is veel meer dan een spel, het allerbelangrijkste is de reflectie achteraf

Deze zomer trokken tien jongeren naar het Maendeleo Jeugdcentrum in Kigoma voor een heuse inleefreis. Ter plaatse maakten de deelnemers uitgebreid kennis met hun leeftijdsgenoten in Tanzania. De deelnemers kwamen thuis met heel wat verhalen. Die verhalen deelden ze op 2 getuigenisavonden, onder begeleiding van hun reisleader Krist De Mol. “De getuigenissen weerspiegelen niet alleen een onvergetelijke ervaring, maar ook een diepgaande transformatie in perspectief en verbondenheid.”

Getuigenisavond Inleefreis Maendeleo

De deelnemers van de Inleefreis Maendeleo 2023 organiseerden 2 getuigenisavonden, eentje op 12 november in Tessenderlo en eentje op 26 november in Gent. De boodschap die ze wilden meegeven was duidelijk: het bezoek aan het Maendeleo Jeugdcentrum in Kigoma (Tanzania) was een keerpunt in hun leven, een kans om steun te bieden aan kwetsbare leeftijdsgenoten die werken aan een betere toekomst. De jongeren deelden op de getuigenisavonden hun ervaringen maar organiseerden ook een heuse veiling, om geld op te halen voor het Maendeleo Jeugdcentrum.

Reiziger Emma Matthys, leerlinge van Viso Cor Mariae in Brakel: “De inleefreis was er eentje die blijvende banden smeedde en harten opende voor

een grotere wereld. Tanzania heeft voor altijd een plaats in mijn hart: de reis heeft mijn blik verruimd en mijn hart vergroot. De steun en de verbinding die tijdens de twee weken werden gevormd, zullen niet vervagen. Het is een herinnering aan de kracht van ervaringen die levens veranderen en mensen verenigen, ongeacht de afstand.”

Ook Krist De Mol, werkzaam bij BuBaO Sint-Gregorius en begeleider van de reis via Fracarita Belgium, deelde op de getuigenisavonden zijn waardering. “Het is elke keer weer een grote eer om begeleider te zijn van de Inleefreis Maendeleo. Een jaar lang leggen we een weg af met de jongeren, van selectie tot getuigenisavond. Hen praktisch op

weg zetten, inzichten meegeven, een bredere kijk geven ... Ik vind het telkens weer een groot avontuur. Het is een voorrecht om als begeleider een rol te kunnen spelen in iets wat de jongeren de rest van hun leven zal bijblijven.”

Inleefreis

De vzw Organisatie Broeders van Liefde organiseert elke zomer – in samenwerking met vzw Fracarita Belgium – een twee weken durende inleefreis naar het Maendeleo Jeugdcentrum in Kigoma, Tanzania. De inleefreis is er voor leerlingen die momenteel in het vijfde, zesde of zevende jaar secundair onderwijs zitten in een school van de Broeders van Liefde, of voor leerlingen die even oud zijn en een ouder hebben die werkzaam is bij de Broeders van Liefde.
Meer info? www.inleefreis.be

aan het
woord

interview met

Jasper Steverlinck

“Naïviteit
is superkrachtig”

Zanger en liedjesschrijver Jasper Steverlinck is momenteel op wintertournee langs Belgische en Nederlandse zalen. Van december tot eind februari brengt hij oud en nieuw werk naar 17 zalen, begeleid op piano door zijn vaste compagnon de route Valentijn Elsen. Ondertussen legt hij de laatste hand aan een nieuw album dat eind 2024 moet verschijnen. De eerste single "Lift you up!" is al eventjes op de radio te horen. Te midden van deze drukke kalender treffen we Jasper, een oud-leerling van de Broeders van Liefde, voor een gesprek over onderwijs, mentaal welzijn en zorg. "Mensen die zorgen voor iemand anders, dat vind ik fantastisch. Dat zou een veel grotere waarde moeten krijgen."

THUIS DELLY | LIES WILLAERT

"Kom maar door naar achter!", klinkt een heldere, vertrouwde stem. We staan aan de voordeur van de woning van Jasper Steverlinck in het landelijke Ronse, maar mogen langs het huis meteen doorlopen naar zijn muziekstudio in de tuin. Een lichtrijke ruimte gevuld met apparatuur, instrumenten en boeken. Aan de muren prijken ettelijke gouden en andere edelmetalen platen. Solo of met zijn band Arid. Het is zoeken naar een plaatsje om te zitten, dus we schuiven er dan maar de pianokruk bij. Jasper zit in zijn bureaustoel, een groot glas water bij de hand: "Dat is goed voor de stembanden."

PIPPI LANGKOUS

dichtbij: Je volgde de eerste 3 jaren humaniora op Sint-Paulus, een school van de Broeders van Liefde in Gent. Was je een goede student?

Jasper: "Om eerlijk te zijn: neen. Mijn schoolloopbaan is een beetje een waterval geworden, vooral omdat ik het nodig had om begeistert te worden tijdens de lessen. Ik herinner me bijvoorbeeld wijlen Guido van Puyenbroeck, leraar Nederlands op Sint-Paulus. Hij schreef jeugdboeken en sprak daar vol vuur en passie over in de klas.

Dan stond de knop plots 'aan' bij mij. En dan bleek ik voor dat vak ineens wél heel goede resultaten te boeken. Maar dat gebeurde niet vaak genoeg. Na enkele omzwervingen ben ik grafiek gaan volgen aan het HIGRO (Hoger Instituut voor Grafisch Onderwijs in Mariakerke), maar eigenlijk wist ik al sinds het lager dat ik zanger moest en zou worden."

dichtbij: Waarom was je ervan overtuigd dat je zo'n grote en onbereikbare droom zou kunnen verwezenlijken?

Jasper: "Ik noem dat de kracht van de naïviteit. Naïviteit heeft soms een negatieve connotatie, maar het is vaak ook superkrachtig om naïef te zijn en gewoon voor iets te gaan. Zoals Pippi Langkous zei: 'Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het kan'. Daar zit ongelofelijk veel *power* in. Als je iets wil veranderen in de wereld, moet je op een andere manier naar de dingen kunnen kijken. Maar dat is heel moeilijk als er je altijd geleerd wordt dat je op die ene manier de dingen moet doen en niet anders. Bijna niemand zegt je: 'Er zijn een aantal veelgebruikte manieren om dit probleem aan te pakken, maar probeer gerust nog enkele andere uit.' Ik verwijs hier

graag naar de beroemde TED Talk van Sir Ken Robinson. Hij geeft daarin veel voorbeelden van hoe kinderen naar iets kijken. Zo vroeg hij eens aan een meisje wat ze aan het tekenen was. Ze zei dat ze God tekende. "Maar niemand weet toch hoe God eruitziet?", vroeg hij haar. Ze antwoordde: "They will in a minute!". In dat voorbeeld zit zoveel schoonheid."

THUIS

dichtbij: Jouw kinderen gaan niet naar school. Hoe komt dat?

Jasper: "Ik heb twee kinderen, een zoon van 15 en een dochter van 9. Zij volgen allebei thuisonderwijs. Omdat mijn zoon Ben autisme heeft, hebben we op een bepaald moment beslist dat thuisonderwijs voor hem de juiste oplossing was. Ik heb gelukkig een zeer intelligente vrouw die dat allemaal op zich neemt. Ze bepaalt het onderwijsplan, ze zoekt zelf uit hoe ze iets wil overbrengen, waar de klemtonen moeten liggen ... Je moet het maar doen hé! Ze gaat daar heel creatief en flexibel mee om, maar het hele leerplan moet wel aan bod komen. Daar kijkt een jaarlijkse inspectie op toe."

"Doordat Ben hier overdag in een

“

Naïviteit heeft soms een negatieve connotatie, maar het is vaak ook heel krachtig om naïef te zijn en gewoon voor iets te gaan

////////////////////

rustige omgeving kan leren, heeft hij nog energie over om sociaal te zijn achteraf. Dat vinden we belangrijk. Onze dochter ging aanvankelijk wel naar school, maar tijdens corona is ze op een bepaald moment mee aangeschoven bij haar mama en broer. We hebben haar altijd de keuze gegeven om terug naar school te gaan, maar ze kiest ervoor om thuis les te krijgen.”

dichtbij: Wat probeer je zelf in je opvoeding mee te geven aan je kinderen?

Jasper: “Natuurlijk moet je grenzen stellen en je kinderen wijzen op dingen die echt niet door de beugel kunnen. Maar ik geloof vooral in een soort onrechtstreekse opvoeding: kinderen zien en voelen hoe je de dingen doet, wie je bent, hoe snel je gestres-

seerd raakt of boos wordt. Als iemand me zegt hoe ik iets moet aanpakken, dan luister ik daar niet naar. Maar als ik een vriend zie die succes boekt, dan kijk ik daar aandachtig naar en probeer ik daar uit te leren.”

TARANTINO

dichtbij: Je hebt zelf een heel onregelmatige job. Hoe zit het met de scheiding werk, privé en school ten huize Steverlinck?

Jasper: “Bij ons loopt dat constant door elkaar. Ik heb het eigenlijk nooit anders geweten. Na een optreden ben ik vaak pas om 3 uur 's nachts thuis. Om mijn stem te verzorgen slaap ik lang uit, waarna ik weer aan het werk ga in de studio. Soms ben ik in een hele maand maar 3 dagen thuis. Het voordeel van thuisonderwijs is dan wel dat ik even kan langskomen en de kinderen kan zien. Als ze op school zouden zitten, zag ik hen helemaal niet. Als liedjesschrijver stopt het bij mij ook nooit. Als ik in huis plots een ingeving krijg voor een zanglijn of een arrangement, ga ik snel even naar de studio in de tuin. Dan weten mijn vrouw en kinderen: we zijn hem weer kwijt voor een paar uur. (lacht) Mijn dochter komt soms wel eens piepen om te zien wat ik aan het doen ben.”

dichtbij: Jouw drukke schema getuigt van de nodige werkethiek ...

Jasper: “Veel mensen doen veel als ze jong zijn. Ik doe precies altijd maar meer naarmate ik ouder word. Ik had aanvankelijk niet veel zelfdiscipline. Gaandeweg heb ik geleerd dat als je dingen wil bereiken, je er op een bepaald moment wel aan moet beginnen. Dat kan ik nu veel beter dan vroeger. Ik heb vanavond bijvoorbeeld opnames bij de VRT van enkele nummers van Burt Bacharach, en moet straks nog die nummers instuderen en teksten vanbuiten leren op korte

tijd. Vroeger had ik me verloren in een of andere baslijn. Nu kan ik beter die focus houden op wat er echt moet gebeuren.”

“Tegelijk ligt het creatief zijn vaak net in dat ‘afgeleid zijn’. De mythe wil dat Bob Dylan een zeker nummer in 10 minuten heeft geschreven. Maar dat is natuurlijk slechts de kristallisatie van zoveel impressies en gesprekken die

eraan voorafgegaan zijn. Soms komt er wel eens een stemmetje piepen in mijn hoofd als ik overdag naar een stuk van een film van Tarantino aan het kijken ben op mijn pc: ‘Wat ben jij eigenlijk aan het doen, terwijl al de rest aan het werk is?’. Intussen kan ik me daarover zetten en dat net wél doen, want ik weet dat er een moment komt waarop ik aan het schrijven ben en ik die impressie nodig zal hebben.”

“

Mijn vrouw bepaalt voor onze kinderen het thuisonderwijsplan, ze zoekt zelf uit hoe ze iets wil overbrengen, waar de klemtonen moeten liggen ...
Je moet het maar doen!

////////////////////

GOLVEN

dichtbij: Hecht je veel waarde aan mentaal welzijn?

Jasper: “Mentale zelfzorg vind ik heel belangrijk. Een mensenleven is niet altijd simpel hé. Ik ben in mijn muziek heel veel bezig met emoties en heb gemerkt dat ik het nodig heb om af en toe de zaken terug naar binnen te brengen. Daarom doe ik aan transcendent meditatie. Twee keer per dag kan ik zo de ballast die ik onbewust meedraag, van me afzetten. Dat helpt me ongelooflijk. Nadien ben ik terug ‘open’.”

dichtbij: Waarin verschilt transcendent meditatie van andere meditatietechnieken?

Jasper: “Bij transcendent meditatie krijg je een persoonlijk mantra, die eigenlijk geen betekenis voor je mag hebben, zodat je niet in het associatieve stuk van je hersenen zou blijven hangen. Het is de bedoeling dat je dieper kan afdalen. Zoals er aan de oppervlakte van de zee golven zijn, zijn er de dagdagelijkse gedachten in je hoofd. Aan de oppervlakte kan het stormen en woelig zijn, maar dieper onder water is het altijd kalm.”

“Onze geest wil van nature het liefst afdalen naar die diepte, maar we zijn verleerd hoe we daar naartoe moeten. Je voelt dat transcenderen niet, want van zodra je het beseft, ben je er eigenlijk uit. Dan moet je opnieuw op een rustige, vage manier aan je mantra denken. Ik kan dat overal. Er mogen tien mensen om me heen staan praten, dan nog kan ik mediteren. Voor elk optreden mediteer ik zo’n 20 minuten. Als ik mijn ogen dichtdoe, weet mijn geest al dat we gaan afdalen. Al na een halve minuut voel ik dat mijn lichaam dingen begint los te laten. Dat kost eigenlijk geen moeite.”

dichtbij: Je vindt duidelijk dat we de zaken in ons leven zelf moeten

Veel mensen doen veel als ze jong zijn. Ik doe precies altijd maar meer naarmate ik ouder word

ontdekken en invullen. Met veel aandacht voor spirituele en persoonlijke groei ...

Jasper: “Hoe ouder ik word, hoe meer ik inderdaad vind dat je de dingen zelf moet kunnen ontdekken, steeds vertrekend vanuit het onwetende. Op de nieuwe plaat komt een nummer dat ‘We know nothing’ heet. Dat is geschreven vanuit het perspectief dat wij denken dat we zo veel weten, maar eigenlijk weten wij niks. Mensen geloven dat ze een houvast hebben voor elke situatie, maar op cruciale en moeilijke momenten blijkt dat dan niet waar te zijn.”

dichtbij: Is wat minder arrogantie op zijn plaats, denk je?

Jasper: “Je kan niet zomaar denken dat je het allemaal wel weet, want alles is zo fragiel. Daarom vind ik mensen die zorgen voor iemand anders fantastisch. Dat zou een veel grotere waarde moeten krijgen. Als we allemaal zouden beseffen dat de dingen eigenlijk heel fragiel zijn, zouden we ook beseffen dat die zorg zo waardevol is. Het is belangrijk om te weten dat er iemand voor jou zal zijn als je iets voorhebt. Weet je, vaak denk ik: wat doe ik nu eigenlijk? Ik maak gewoon wat muziek. Als mensen me dan zeggen dat ze steun vinden in mijn

WIE IS JASPER STEVERLINCK?

- // Jasper Steverlinck (°1976) is zanger en songschrijver.
- // Hij woont in Ronse, samen met zijn vrouw Anja, zoon Ben (15) en dochter Lana (9).
- // Zowel met zijn band Arid als solo is hij een van de meest succesvolle Belgische artiesten van de afgelopen 25 jaar.
- // Jasper nam in 2018 deel aan ‘Liefde voor muziek’. Dit voorjaar zal hij ook in de jubileum-editie te zien zijn.
- // Zijn nieuwe plaat ‘The Healing’ verschijnt eind 2024.

muziek tijdens moeilijke momenten in hun leven, dan besef ik dat ik hen op een manier toch kan helpen. Dat vind ik erg waardevol. Muziek werkt helend, daar ben ik rotsvast van overtuigd. Vandaar dat mijn nieuwe plaat ‘The Healing’ zal noemen.”

Wil je nog een show van Jasper Steverlinck meepikken? Scan de QR code en bekijk de tourdata en -locaties!

Vouchers met korting

VIA BENEFITS AT WORK

Bespaar het hele jaar door op je aankopen bij o.a.:

bol.

zalando

e5

KRÉFEL

H&M

casa

Standaard Boekhandel

ICI PARIS XL

DECATHLON

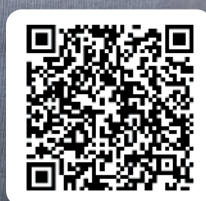
SWAROVSKI

Altijd te combineren met promoties & solden!

EVA GRINWIS

- // Eva (53) is sinds 2018 aan de slag als facilitair medewerker bij de centrale diensten van Broeders van Liefde.
- // Ze woont in Destelbergen-Heusden en houdt van zeilen en tuinieren.
- // Eva heeft een dochter, Margot (23).

[BROEDERSVANLIEFDE.BENEFITSATWORK.BE](https://broedersvanliefde.benefitsatwork.be)

Proficiat!

Elien De Middelreir, Karine D'Hondt, Caroline Van Hove, Hannah Nelis, Karen De Visscher, Ellen Vanzeir, Katrien Cornette, Alexander Lamon, Astrid Defeverre en Bénédicte Bouchat wonnen elk een voucher t.w.v. 25 euro van Decathlon. De winnaars zullen een mailtje ontvangen van Corporate Benefits.

Win

1 van de 5 vouchers van e5 t.w.v. 25 euro! Deelnemen kan van 1/01/2024 tot en met 11/02/2024 via het wedstrijdformulier. Surf naar broedersvanliefde.benefitsatwork.be/offer/52605 of scan de QR-code!

Als medewerker van Broeders van Liefde kan je je gratis registreren op het platform van Corporate Benefits, met je zakelijk mailadres of met een privémailadres en het wachtwoord Dichtbij22. Lukt het je niet om een account aan te maken? Neem contact op met de helpdesk van Corporate Benefits: support@benefitsatwork.be

de grote T

Dat we in een VOCA-tijdperk leven, is voor de meesten ondertussen wel duidelijk: een wereld die volatiel, onzeker, complex en ambigu is. Al werd ik er onlangs op attent gemaakt dat het eerder een VOCA(T) wereld is. De toevoeging van de letter 'T' is misschien wel Terecht. 'T' in het kwadraat: Turbulente Tijden.

Hoe kunnen we ons als school of organisatie aanpassen aan deze VOCA(T) wereld? Het houdt mijn team en mezelf al enige tijd bezig. We vinden er 'kaders' voor en 'strategieën' om ermee aan de slag te gaan. Maar de grote vraag is eerder hoe jij en ik ons vandaag aanpassen aan die VOCA(T) wereld en de nieuwe, meest recente turbulenties.

Soms voelt het alsof mijn hoofd te klein is voor de grote zorgen van vandaag en morgen. Ik ben dan ook vaak hard op zoek naar de kaders die me als mens leren omgaan met de Tegenslagen van de laatste jaren. Want eerlijk, het lijkt erop dat we in een tijdperk van crisis zijn aanbeland. Van de covidcrisis naar de klimaatcrisis en de crisis in het onderwijs, tot politieke crisissen en een crisis in de wereldorde. En de media smullen van die negatieve tendensen. Maar misschien kunnen we het ook benoemen als het tijdperk van de grote uitdagingen. Want ik durf nog steeds hoopvol en positief te kijken naar wat voor ons ligt. Zo mocht ik op een grijze dag in november deel zijn van de actiedag voor een Warm Vlaanderen. Wat een mooie dag was dat. Ondanks het grijze, sombere weer. Ondanks de onheilspellende peilingen in de aanloop naar de verkiezingen van 2024. Ondanks de dagelijkse wreed-

heden in Israël en Gaza. Ondanks de vernietigende resultaten van het Pisa onderzoek. Want die dag werd er ook een positieve boodschap de wereld ingestuurd. Geïnspireerd door waardevolle sprekers. Gevoed door rijke inzichten – evidence informed. Wat een warme dag was dat. Middenin een soms ik-gerichte samenleving, beheerst door een drang naar (nog meer) productiviteit. Wat een hoopvolle dag was dat. Om te zien dat mensen met diverse achtergronden, zelfs bij het ontbreken van grote politieke belangstelling, in staat zijn om zelf keuzes te maken voor wat ze belangrijk achten: Warme steden & gemeenten, Warme Scholen, Warm Vlaanderen ... Een warme samenleving!

Alleen met een grote W kunnen we die grote T van antwoord dienen. Laten we daar in 2024 met zijn allen op inzetten!

// Carlo Piscador is directeur bij SG De Graankorrel in Merelbeke.

portret

John Ros

CIRKEL

John Ros (33) werkt sinds 2013 in PC Alexianen Tienen. Hij liep er stage, en was daarna 7 jaar verpleegkundige op de algemene psychiatrie. Na passages op de jongerenafdeling en de verslavingszorg maakte hij in maart 2023 de cirkel rond en werd hij teamcoördinator van het team Eetherstel. "Ons multidisciplinaire team behandelt mensen met een eetstoornis zoals anorexia of boulimie. Vaak goed functionerende mensen die vastlopen op eten vanwege onderliggende problemen", vertelt John. "Het geeft me veel voldoening om te kunnen bijdragen aan het expertisecentrum dat we hier intussen geworden zijn. Ik ben fier op onze aanpak, op het team en op de band die we met de cliënten opbouwen. Ik heb hier mooie kansen gekregen en voel me dan ook erg gehecht aan mijn werkplek."

“

Ik ben erg gehecht
aan mijn werkplek